

Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi julkisesti tuettujen vienti- ja alusluottojen korontasauksesta sekä julkisesti tuettujen vienti- ja alusluottojen korontasausyhtiöstä annettujen lakien muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan julkisesti tuettujen vienti- ja alusluottojen korontasauksesta annettua lakia muutettavaksi siten, että vienti- ja alusluottoja koskevien korontasaus sopimusten ja -tarjousten myöntämisaikaa ehdotetaan jatkettavaksi vuodesta 1999 vuoteen 2002.

Korontasauksessa käytettävään viitekoroon lisättävä luotto- ja rahoituslaitokselle maksettava marginaali ehdotetaan nostettavaksi 0,25 prosentista enintään 0,50 prosenttiin.

Esitykseen sisältyy myös ehdotus julkisesti tuettujen vienti- ja alusluottojen korontasausyhtiöstä annetun lain muuttamisesta siten, että korontasausyhtiöllä tarkoitettaisiin joko erillistä julkisesti tuettujen vienti- ja alusluottojen korontasau toimintaa varten perustettua yhtiötä tai sen toimintaa jatkavaa valtion erityisrahoitusyhtiötä.

Samalla valtion vastuuta korontasau toiminnasta koskeva pykälä ehdotetaan siirrettäväksi korontasausyhtiötä koskevasta laista korontasau toimintaa koskevaan lakiin.

Esitys liittyy valtion vuoden 2000 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 2000. Julkisesti tuettujen vienti- ja alusluottojen korontasauksesta annetun lain muutosta sovellettaisiin niihin tapauksiin, joissa korontasaus sopimuksen perusteena oleva toimitussopimus on tehty 1 päivänä tammikuuta 2000 tai sen jälkeen.

Molempien lainmuutosten osalta ennen lainmuutosten voimaantuloa tehtyihin korontasaus sopimuksiin sovellettaisiin lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykytila

Julkipisesti tuettuja vientiluottoja koskeva korontasausjärjestelmä uudistettiin vuoden 1997 alusta voimaan tulleilla julkisesti tuettujen vientiluottojen korontasausyhtiöstä (1136/1996) ja julkisesti tuettujen vientiluottojen korontasauksesta (1137/1996) annetuilla laeilla. Järjestelmää hallinnoimaan valtio perusti uuden, valtion kokonaan omistaman korontasausyhtiön Fide Oy:n, jäljempänä Fide. Korontasausyhtiön tarkoituksena on lain mukaan toimia Suomesta tapahtuvan

viennin rahoituksen edistämiseksi ja kehittämiseksi hallinnoimalla ensisijaisesti mainittua julkisesti tuettuun luotonantoon liittyvää korontasausjärjestelmää. Lisäksi yhtiön tehtävänä on osallistua muiden tahojen kanssa julkisesti tuetun viennin rahoitusta koskeviin kansainvälisiin neuvottelutehtäviin sekä viennin rahoituksen neuvontatehtäviin.

Korontasausjärjestelmän uudistamisen ja korontasausyhtiön perustamisen lähtökohtana oli avata OECD-ehtoiset vientiluotot Suomen Vientiluotto Oy:n (nykyisin Leonia Corporate Bank Oy) ohella myös muiden

kotimaisten ja kansainvälisten pankkien rahoitettavaksi. Perusteena oli kilpailun lisääminen ja siitä aiheutuva viennin rahoitusvaihtoehtojen monipuolistuminen.

Yhtiön toiminta kattoi käynnistyessään vuoden 1997 alussa pääomatavaroiden ja niihin liittyvien palveluiden vientiin sekä projektivientiin Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) suosittelin vientiluottokonsensusehdoin myönnettyjen vientiluottojen korontasauksen. OECD:n vientiluottosopimuksen piiriin kuuluvat alusluotot ja ulkoasiainministeriön hallinnoimat kehityskaaviennin korkotukiluotot jäivät tuolloin yhtiön toiminnan ulkopuolelle. Julkisesti tuettujen alusluottojen korkotukijärjestelmän hallinnointi siirrettiin Suomen Vientiluotto Oy:ltä Fiden hallinnoiman korontasausjärjestelmän piiriin vuoden 1998 alusta.

Fide siirrettiin valtion erityisrahoitusyhtiö Finnvera Oyj:n, jäljempänä Finnvera, perustamisen yhteydessä vuoden 1999 alusta Finnveran kokonaan omistamaksi tytäryhtiöksi.

Vienti- ja alusluottoja koskevien korontasaus sopimusten ja -tarjousten myöntämistä vuosina 1997–1999 on 20 miljardia markkaa. Fide tekee korontasaus sopimukset järjestelmään liittyneiden luotto- ja rahoituslaitosten kanssa. Pääomatavaroiden viennin rahoituksen korontasausjärjestelmässä luotto- tai rahoituslaitos antaa asiakkaalleen, joko suomalaisten tuotteiden tai palveluiden ostajalle tai viejälle kiinteäkorkoisen OECD-ehdoisen luoton. Valtion vastuulle siirtyy yhtiön tekemien korontasaus sopimusten nojalla kysymyksessä olevan OECD-ehdoisen vientiluoton kiinteän kaupallisen viitekoron eli niin sanotun CIRR-koron (Commercial Interest Reference Rate) ja vaihtuvan, yleensä kuuden kuukauden viitekoron lisättynä enintään 0,25 prosenttiyksiköllä välinen korkoriski. CIRR-korot noteerataan OECD:ssä kuukausittain. CIRR-korko on muuttumaton korontasausluoton juoksuaikana ja tietyin edellytyksin korontasaus tarjouksen voimassa ollessa. Kun edellä mainittujen viitekorkojen erotus on negatiivinen, maksaa valtio erotuksen luotto- tai rahoituslaitokselle (korkotuki), ja kun erotus on positiivinen, luotto- ja rahoituslaitos maksaa erotuksen valtiolle (korkohyvitys). Lisäksi valtio maksaa Fidelle hallinnointipalkkiona 0,10 prosentoin vuotuisista korkoa kunkin korontasaus sopimuksen ulkona olevasta pääomamäärästä.

Alusluottojen osalta valtion vastuu tapahtuu vastaavasti siten, että luotto- tai rahoituslaitos maksaa valtiolle aluskorkotukiluoton mukaista korkoa (nykyisin 8 %) ja valtio maksaa luotto- tai rahoituslaitokselle kyseisen valuutan yleisesti käytettävää OECD-ehdoisen luoton korkojaksoa vastaavaa, voimassa olevan sopimuksen mukaan yleensä 6 kuukauden viitekorkoa lisättynä enintään 0,25 prosenttiyksiköllä.

OECD-ehdoisessa viennin rahoituksessa käytetään luottovaluutan mukaista CIRR-korkoa riippumatta viejä- tai ostajamaasta. Eri valuuttojen CIRR-korkojen määrittelyssä käytetään yleensä asianomaisen maan valtion joukkovelkakirjojen jälkimarkkinatuottoja lisättynä yhdellä prosentilla. Tammikuun 1999 alusta euro-CIRR korvasi Euroopan talous- ja rahaliittoon liittyneiden maiden kansallisten valuuttojen CIRR-korot. Euro-CIRR perustuu Euroopan unionin hyvän luottokelpoisuusluokituksen omaavien valtioiden liikkeelle laskemien joukkovelkakirjojen jälkimarkkinatuottoihin. Hyvän luottokelpoisuuden omaava valtio, kuten Suomi, pystyisi hankkimaan kansainvälisiltä pääomamarkkinoilta myös ulkomaan valuutan määräistä luottoa jokseenkin tällaisten joukkovelkakirjojen jälkimarkkinahinnalla. Yhden prosentin marginaalin voidaan siten katsoa jäävän valtiolle kattamaan järjestelmän ylläpidosta aiheutuvia hallinnollisia kuluja, luotonsaajan maksaman kiinteän CIRR-koron ja luotto- ja rahoituslaitoksille maksettavan vaihtuvan viitekoron välistä korkoriskiä tai mahdollisesti sen suojaamisesta aiheutuvia kustannuksia, korontasausyhtiölle maksettavaa hallinnointipalkkiota sekä luotto- ja rahoituslaitoksille maksettavia marginaaleja.

2. Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

2.1. Tavoitteet ja keinot niiden saavuttamiseksi

Voimassa olevan julkisesti tuettujen vienti- ja alusluottojen korontasauksesta annetun lain nojalla vienti- ja alusluottoja koskevia korontasaus sopimuksia voidaan tehdä vuoden 1999 loppuun saakka.

Valtion vuoden 2000 talousarvioesityksessä todetaan, että hallituksen tarkoituksena on antaa eduskunnalle esitys korontasausjärjestelmän jatkamisesta.

Korontasaussopimusten solmimisen vähäisyydestä huolimatta korontasausjärjestelmän säilyttäminen on tarpeen suomalaisten viejien kilpailukykyisten rahoitusehtojen turvaamiseksi. Pystyäkseen kilpailemaan vientihankkeista suomalaisilla viejillä tulee olla mahdollisuus kansainvälisesti kilpailukykyisiin vienninrahoitusehtoihin. Tämän mukaisesti OECD:n hyväksymien julkisesti tuettujen vienti- ja alusluottojen rahoitusehtojen saatavuus on varmistettava myös tulevaisuudessa.

Korontasauksessa käytettävään viitekoroon lisättävää luotto- ja rahoituslaitoksille maksettavaa marginaalia ehdotetaan nostettavaksi vastaamaan paremmin muissa maissa sovellettavaa tasoa. Kansainvälinen kilpailutilanne huomioiden sekä monilla teollisuuden toimialoilla tilausten väheneminen ja tämän vaikutukset kansantalouteen puoltaisivat tässä vaiheessa luotto- ja rahoituslaitoksille maksettavan marginaalin korottamista.

2.2. Keskeiset ehdotukset

Esityksessä ehdotetaan julkisesti tuettujen vienti- ja alusluottojen korontasauksesta annettua lakia, jäljempänä korontasauslaki, muutettavaksi siten, että korontasaussopimusten ja -tarjousten myöntämisvaltuuden voimassaoloaikaa jatketaan vuodesta 1999 kolmella vuodella vuoteen 2002.

Voimassa olevan lain mukaan vienti- ja alusluottoja koskevien korontasaussopimusten ja -tarjousten myöntämisvaltuus on 20 miljardia markkaa vuosina 1997–1999. Korontasausjärjestelmää uudistettaessa vuonna 1996 hallituksen esityksen (HE 165/1996) perustelujen mukaan sekä julkisesti tuettuja vienti- että alusluottoja koskevia korontasaussopimuksia arvioitiin tehtäväksi noin 2 miljardin markan arvosta vuosittain. Valtion vuoden 2000 talousarvioesityksessä arvioidaan, että mainitun lain nojalla vuonna 2000 tehdään uusia vientiluottoja koskevia korontasaussopimuksia 1500 miljoonan markan edestä ja ettei alusluottoja koskevia korontasaussopimuksia tehdä lainkaan vuonna 2000. Vuoden 2000 jälkeen julkisesti tuettuja vienti- ja alusluottojen korontasaussopimuksia arvioidaan tehtävän vuosittain yhteensä 4 000 miljoonan markan arvosta. Uusien tilausten rahoittamiseen tarvittavien korontasausluottojen tarkkaa enimmäismäärää on yleensä mahdoton ennakoita. Julkisesti tuettujen vienti- ja alusluottojen kysyntä on

ollut kansainvälisestikin viime vuosina vähäistä. Syinä tähän pidetään alhaisina pysyneitä korkoja, edullisia markkinaehtoisia luottoja ja eri puolilla maailmaa olleita taloudellisia kriisejä ja vaikeuksia.

Korontasaustarjouskanta oli 31 päivän elokuuta 1999 tilanteen mukaan yhteensä noin 8,1 miljardia markkaa, johon sisältyy yksi yhteensä noin 2,3 miljardin markan alusluottoa koskeva alustava korontasaustarjous ja 3,9 miljardia markkaa pääomatavaroita koskevia alustavia korontasaustarjouksia. Korontasaustarjouksista arvioidaan toteutuvan keskimäärin noin 10–15 prosenttia. Korontasausvarauskanta oli mainittuna ajankohtana yhteensä noin 1,4 miljardia markkaa ja korontasaussopimuskanta noin 3 miljoonaa markkaa.

Korontasautoimintaa varten perustettu korontasausyhtiö Fide, jonka toiminta käynnistyi vuoden 1997 alusta, siirrettiin kuluvan vuoden alusta valtion erityisrahoitusyhtiö Finnveran kokonaan omistamaksi tytäryhtiöksi, kun valtion erityisrahoitusta koskevan uudistuksen yhteydessä valtion erityisrahoituspalvelut koottiin yhdeksi kokonaisuudeksi. Finnvera on siten emoyhtiönä vastuussa Fiden liiketoiminnasta johtuvasta mahdollisesta tappiosta.

Korontasausyhtiötä perustettaessa oli taroituksena, että valtio osallistuisi yhtiön toimintamenojen kattamiseen maksamalla yhtiölle korontasaussopimuksista hallinnointipalkkiota. Merkittävästä korontasaustarjoustoiminnasta huolimatta korontasausyhtiö on toiminta-aikanaan tehnyt korontasaussopimuksia kuitenkin huomattavasti vähemmän kuin korontasausjärjestelmää luotaessa arvioitiin, joten yhtiö ei ole voinut saada valtiolta myöskään hallinnointipalkkioita. Koska yhtiöllä ei ole ollut muitakaan tuloja riittävässä määrin, yhtiön toimintamenot on pääasiallisesti katettu toistaiseksi valtion talousarviosta maksetulla toiminta-avustuksella sekä yhtiötä perustettaessa muodostetusta vararahastosta.

Korontasautoiminta on eri maissa yleensä järjestetty siten, että sitä hallinnoidaan osana muuta vienninrahoitustoimintaa joko vienninrahoitusta järjestävässä rahoituslaitoksessa tai yhdessä valtion vientitakuuta myöntävässä organisaatiossa. Useissa maissa edellytetään valtion vientitakuu korontasaussopimuksen ehtona. Lisäksi monessa maassa korontasaukseen liittyy käytännössä valtion vientitakuu, vaikka vientitakuun ottaminen ei ole

kaan korontasauksen edellytyksenä. Korontasausjärjestelmän kytkeminen valtion vientitakuuseen on selvityksen mukaan useissa maissa myös lisännyt korontasauksen kysyntää. Valtion vientitakuun kytkemistä korontasausjärjestelmän ehdoksi ei kuitenkaan haluta asettaa suomalaisille viejille, koska viennin kilpailukyvyyn kannalta on tärkeää, että sekä valtion vientitakuut, että korontasausluotot ovat erikseen saatavissa.

Edellä esitetyistä syistä julkisesti tuettujen vienti- ja alusluottojen korontasausyhtiöstä annettua lakia koskevassa esityksessä ehdotetaan, että korontasausyhtiöllä voitaisiin tarjota joko varsinaista korontasautoimintaa varten perustettua yhtiötä tai sen toimintaa jatkavaa valtion erityisrahoitusyhtiötä. Finnvera Oyj on emoyhtiönä vastuussa tytäryhtiönsä Fide Oy:n liiketoiminnan mahdollisen tappion kattamisesta, joten sillä tulisi olla tilanteen niin vaatiessa mahdollisuus järjestää korontasausyhtiön toiminta organisatorisesti joustavasti ja kustannustehokkaasti osana muuta vienninrahoitus- ja erityisrahoitus-toimintaa. Asiasta säädettäisiin tarkemmin asetuksella.

Kuten edellä on todettu, vientikaupan rahoittava luotto- tai rahoituslaitos saa korontasausjärjestelmässä suomalaisen pääomatarvan tai palvelujen ostajalta tai viejältä kiinteän CIRR-koron, jonka se maksaa edelleen Valtiokonttorille. Valtiokonttori puolestaan maksaa rahoittavalle luotto- tai rahoituslaitokselle lyhytaikaisen vaihtuvan viitekoron lisättynä 0,25 prosentin marginaalilla. Luotto- ja rahoituslaitos rahoittaa luoton markkinoilla lyhytaikaisella vaihtuvakorkoisella luotonotolla ja ottaa rahoitusriskin omasta lyhyestä rahoituksestaan.

Fiden kanssa yhteistyösopimuksen tehneet pankit samoin kuin teollisuuden ja viejien edustajat katsovat, että suomalainen korontasausjärjestelmä ei ole kilpailukykyinen muiden maiden korontasausjärjestelmiin verrattuna. Useimmissa maissa kaupallisille pankeille maksetaan suurempaa marginaalia OECD-ehdoitseen viennin rahoitukseen liittyvistä rahoitusjärjestelyistä, jolloin pankit voivat myöntää OECD-ehdoisia luottoja pelkällä CIRR-korolla tai korkoon lisättävällä pienemmällä lisämarginaalilla. Selvityksen mukaan marginaalit vaihtelevat tärkeimmissä kilpailijamaissa 0,40 prosentista 0,85 prosenttiin. Marginaalien tarkistaminen on kuitenkin vireillä eräissä maissa. Useissa maissa on käytössä korontasausjärjestelmä, jossa

marginaalin suuruus määräytyy porrastettuna erilaisten tekijöiden kuten luoton määrän, luottoajan ja luottovaluutan mukaan.

Pieni marginaali yhdessä Fiden julkisesti tuettujen vienti- ja alusluottojen korontasausyhtiöstä annetun lain mukaisesti perimien maksujen kanssa vähentää pankkien halukkuutta osallistua suomalaisen viennin rahoitukseen, mikä heikentää rahoitusmahdollisuuksia ja sen kautta suomalaisten vientiyritysten kilpailukykyä. Useimmissa maissa ei korontasautoiminnasta peritä pankeilta liittymis- tai vuosimaksuja.

Tarjotessaan OECD-ehdoisia luottoja suomalaisen viennin rahoittajat joutuvat marginaalin pienuudesta johtuen lisäämään CIRR-koron päälle lisämaksun kattaakseen rahoitusjärjestelyistä aiheutuvia kuluja. Nämä lisämaksut vieritetään joko ostajan tai viejän maksettaviksi, mikä puolestaan heikentää suomalaisen vientiyrityksen mahdollisuuksia voittaa kauppia. Lisäksi varsinkin kehitysmaissa ulkomaista luotonottoa valvovat viranomaiset eivät hyväksy CIRR-koron päälle lisättävää maksua.

Korontasauksessa käytettävään viitekoroon lisättävän marginaalin suuruutta pitää arvioida suhteessa luotto- ja rahoituslaitosten todelliseen keskimääräiseen varainhankintakustannukseen. Luotto- ja rahoituslaitosten varainhankintakustannukset eivät ole juurikaan muuttuneet viime aikoina. Luotto- ja rahoituslaitosten oma varainhankintakustannus on tällä hetkellä noin lyhytaikainen viitekorko lisättynä taseen käytöstä aiheutuvilla kustannuksilla. Näin ollen luotto- tai rahoituslaitoksille jää valtion maksamasta marginaalista nykyisin noin 0,15–0,25 prosenttia vuotuista korkoa korvauksena rahoitusjärjestelystä aiheutuvasta työstä ja siitä riskistä, että ne sitoutuvat pitkäaikaiseen rahoitusjärjestelyyn ilman, että niillä on vastaavalle ajalle sitovaa omaa varainhankintajärjestelyä. Lisäksi OECD-ehtojen mukainen uusi projektirahoitusmahdollisuus lisää rahoittajien työtä ja korostaa osaltaan marginaalien merkitystä.

Vientikauppojen rahoituslaitoksille rahoitusjärjestelyistä aiheutuvien kulujen kattamiseksi, järjestelmän toimivuuden turvaamiseksi suomalaisen vientiteollisuuden eduksi ja kansainvälisen kilpailukyvyyn säilyttämiseksi korontasauslakia koskevassa esityksessä ehdotetaan, että korontasausjärjestelyyn liittyneille luotto- ja rahoituslaitoksille maksettava marginaali nostetaan nykyisestä 0,25 pro-

sentista enintään 0,50 prosenttiin. Tarkoituksena on, että marginaalin tarkempi porrastus tehdään kauppaja- ja teollisuusministeriön päätöksellä. Kauppaja- ja teollisuusministeriön päätöksessä olisi viitekorkoon lisättävät marginaalit tarkoitus porrastaa ottaen huomioon vientiluoton määrä ja luottoaika.

OECD:n piirissä on aloitettu keskustelu rahoituslaitoksille maksettavien marginaalien harmonisoinnista, joka saattaa aiheuttaa muutoksia OECD-maissa julkisesti tuettujen vientiluottojen yhteydessä pankeille maksettaviin marginaaleihin.

3. Esityksen vaikutukset

3.1. Taloudelliset vaikutukset

Julkisesti tuettujen vienti- ja alusluottojen korontasausyhtiöstä annetun lain mukaan yhtiön tarkoituksena ei ole voiton tuottaminen. Yhtiön toiminnasta aiheutuvat kustannukset katetaan yhtiön perimillä maksuilla, valtion korontasaus sopimuksen nimellisarvon perusteella maksamilla hallinnointipalkkioilla sekä yhtiön oman pääoman tuotolla. Yhtiön hallitus määrää yhtiön perimien maksujen suuruuden ottaen huomioon edellä mainitut periaatteet. Yhtiön pääoma oli yhtiötä perustettaessa 22 miljoonaa markkaa. Yhtiön osakepääoma on 11 miljoonaa markkaa ja vararahasto tällä hetkellä 8,7 miljoonaa markkaa. Valtio maksaa yhtiölle hallinnointipalkkiona 0,10 prosentin vuotuista korkoa kunkin korontasaus sopimuksen nimellisarvosta eli voimassa olevan korontasaus sopimuksen erääntymättömästä pääomasta.

Valtio vastaa lain mukaan korontasausyhtiön luotto- ja rahoituslaitosten kanssa tekemien korontasaus sopimusten nojalla luotto- ja rahoituslaitoksille maksettavasta korkotuesta. Korontasaus sopimukseen perustuvan korkotuen maksaa luotto- ja rahoituslaitokselle ja korkohyvityksen vastaanottaa Valtiokonttori. Korontasausjärjestelmää uudistettaessa ja korontasausyhtiötä perustettaessa oli tarkoituksena, että valtio osallistuisi yhtiön toimintamenojen kattamiseen vain valtion korontasausyhtiölle kunkin korontasaus sopimuksen nimellisarvosta maksaman 0,10 prosentin hallinnointipalkkion muodossa. Korontasausyhtiö oli tarkoitus pääomittaa siten, ettei valtion olisi tarpeen osallistua yhtiön toimintamenojen kattamiseen. Lisäksi yhtiön rahoituksen lähtökohtana pidettiin sitä, ettei-

vät valtion eivätkä viejien kustannukset kasvaisi aikaisempaan tilanteeseen verrattuna. Yhtiön tarvitseman henkilökunnan määräksi arvioitiin 4–5 työntekijää ja yhtiön kustannuksiksi 4–5 miljoonaa markkaa vuodessa. Yhtiön oli tarkoitus rahoittaa toimintamenoja perimillään maksuilla ja valtion yhtiöön sijoittaman peruspääoman tuotoilla sekä edellä mainituilla valtion maksamilla hallinnointipalkkioilla. Yhtiön yhteenlasketuiksi tuloiksi näin ollen arvioitiin samoin noin 4–5 miljoonaa markkaa vuodessa.

Yhtiöllä on ollut 5 työntekijää. Yhtiön liiketoiminta on ollut toistaiseksi tappiollista. Valtio maksoi vuoden 1998 talousarviosta yhtiölle 3 miljoonaa markkaa toiminta-avustuksena vuosien 1997 ja 1998 aikana syntyneen toiminnan vähäisyydestä aiheutuneen tappion kattamiseksi. Yhtiön vuoden 1997 tilikauden tappio oli noin 2,3 miljoonaa markkaa ja vuonna 1998 yhtiön liiketoiminta oli myös tappiollista. Valtion 3 miljoonan markan toiminta-avustus mukaan luettuna yhtiön vuoden 1998 tilikauden voitto oli noin 0,4 miljoonaa markkaa. Vuonna 1999 yhtiön tuloksen arvioidaan olevan 1,9 miljoonaa markkaa tappiollinen.

Fiden tekemien korontasaus sopimusten markkamäärä on noin 5 miljoonaa markkaa, joten marginaalin nostamisesta ei olisi suuria kustannusvaikutuksia tällä hetkellä. Koska korontasaus sopimuksia ei olla käytännössä tehty, ei valtio ole joutunut maksamaan luotto- ja rahoituslaitoksille korontasausjärjestelmän nojalla toistaiseksi korkotukea. Vuonna 2000 vientiluottoja koskevia korontasaus sopimuksia arvioidaan tehtävän 1,5 miljardin markan arvosta. Valtiolla arvioidaan aiheutuvan vientiluottojen korontasaus sopimuksista menoja vuonna 2000 voimassa olevan lain mukainen 0,25 prosentin marginaali ja Fiden 0,10 prosentin hallinnointipalkkio mukaan laskettuna yhteensä noin 3 miljoonaa markkaa. Korkeammasta marginaalista valtiolle aiheutuvat kustannukset nousevat sekä suojaamattomien että suojattujen korontasaus sopimusten osalta. Marginaalin nostamisesta ei valtiolle aiheutuisi vielä kustannuksia vuonna 2000. Alustoimituksia koskevia korontasaus sopimuksia tai korkotukimenoja ei arvioida syntyvän vuonna 2000. Vuoden 2000 jälkeen vienti- ja alusluottoihin arvioidaan tehtävän korontasaus sopimuksia vuosittain yhteensä 4 miljardin markan arvosta. Vientiluottojen korontasaus sopimuksista arvioidaan valtiolle aiheutuvan vuonna 2001

menoja 13 miljoonaa markkaa, joista voimassa olevan lain mukaisen 0,25 prosentin marginaalin ja 0,10 prosentin hallinnointipalkkion osuus on 7,6 miljoonaa markkaa ja korkotuen osuus noin 5,4 miljoonaa markkaa. Marginaalin nostamisesta keskimäärin 0,45 prosenttiin aiheutuva valtion kustannus olisi vuonna 2001 noin 2,9 miljoonaa markkaa. Alusluottojen korontasaus sopimuksista arvioidaan valtiolle aiheutuvan vuonna 2001 menoja 6 miljoonaa markkaa, joista voimassa olevan lain mukaisen marginaalin ja hallinnointipalkkion osuus on 1,6 miljoonaa markkaa ja korkotuen osuus 4,1 miljoonaa markkaa. Marginaalin nostamisesta aiheutuva kustannus olisi vuonna 2001 miljoona markkaa. Marginaalin nostamisesta valtiolle aiheutuvien menojen arvioidaan seuraavina vuosina nousevan vuosittain vientiluottojen osalta noin 3 miljoonalla markalla ja alusluottojen osalta noin 2—4 miljoonalla markalla.

3.2. Organisatoriset vaikutukset

Esityksellä ei ole välittömiä organisatorisia vaikutuksia. Esityksen tarkoituksena on kuitenkin mahdollistaa korontasau toimintaa hoitavan organisaation mahdollisten muutostarpeiden toteuttaminen valtion erityisrahoitusyhtiön piirissä.

4. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu virkatyönä kauppa- ja teollisuusministeriössä. Valmistelutyössä on käytetty taustana Finnveran keväällä 1999 julkisesti tuetun viennin rahoituksen korontasausjärjestelmistä teettämää selvitystä. Esityksestä on pyydetty lausunnot valtiovarainministeriöltä, ulkoasiainministeriöltä, oikeusministeriöltä, Valtiokonttorilta,

Suomen Pankkiyhdistykseltä, Rahoitustarastukselta, Teollisuuden ja Työnantajain Keskusliitolta, Metalliteollisuuden Keskusliitolta, Suomen Yrittäjiltä, Finnvera Oyj:ltä ja Fide Oy:ltä. Lausunnonantajat ovat pitäneet esitystä yleisesti perusteltuna. Fide, Finnvera sekä pankkien, viejien ja teollisuuden edustajat ovat pitäneet esityksessä ehdotettua luotto- ja rahoituslaitoksille maksettavaa marginaalia kilpailijamaiden tilanteeseen verrattuna liian pienenä. Lausunnonantajien tekemät huomautukset on pyritty mahdollisuuksien mukaan ottamaan huomioon esityksessä.

5. Muita esitykseen vaikuttavia seikkoja

Esitys liittyy valtion vuoden 2000 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Rooman sopimuksen mukaan jäsenvaltioiden välistä kauppaa vinouttavat valtiontuet ovat lähtökohtaisesti kiellettyjä. Julkisesti tuettuja vienti- ja alusluottoja koskeva OECD-konsensus on neuvoston päätöksellä hyväksytty sovellettavaksi EY:ssä (93/112/EEC) ja on siten EY:ssä voimassa olevaa oikeutta. Julkisesti tuettujen vientiluottojen ja alustoimitusten rahoituksen korotusjärjestelmät on aikanaan ilmoitettu Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen mukaisesti olemassa olevina tukiohjelmina Eftan valvontaviranomaiselle ESA:lle (EFTA Surveillance Authority). Ehdotettu lainsäädännön muutos on tarkoitettu ilmoittaa kuten julkisesti tuettujen vientiluottojen korontasauksesta vuonna 1996 annettu laki ja siihen myöhemmin tehty muutokset EU:n komissiolle tukiohjelman teknisenä muutoksena.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotusten perustelut

1.1 Laki julkisesti tuettujen vienti- ja alusluottojen korontasauksesta

1 §. Pykälän 1 momentissa ehdotetaan korontasausjärjestelmän jatkamista eli korontasaus sopimusten tekemistä koskevan

myöntämisvaltuuden voimassaoloaikaa ehdotetaan jatkettavaksi vuodesta 1999 kolme vuotta eteenpäin vuoteen 2002 asti.

Pykälän 3 momenttia ehdotetaan tarkistettavaksi siten, että laissa otetaan huomioon EMU:n kolmannen vaiheen alkaminen vuoden 1999 alusta ja Euroopan Keskuspankin perustaminen sekä euron käyttöön ottami-

nen. Tammikuusta 1999 alkaen euro-CIRR on korvannut Euroopan talous- ja rahaliiton kuuluvien maiden kansalliset CIRR-korot. Voimassa olevan lain mukainen 20 miljardin markan korontasausopimusten ja -tarjousten myöntämisvaltuus on esityksessä pyöristetty 3300 miljoonaksi euroksi.

2 §. Lain 2 §:n 5 kohdan mukaan luotto- tai rahoituslaitos maksaa valtiolle OECD-vientiluottoehtojen mukaista korkoa ja valtio puolestaan maksaa rahoittajalle korkojaksoa vastaavaa, yleensä kuuden kuukauden viitekorkoa lisättynä 0,25 prosenttiyksiköllä. Lisäksi valtio maksaa Fidelle hallinnointipalkkiona 0,10 prosentin vuotuista korkoa kunakin korontasausopimuksen eräntymättömästä pääomamäärästä. Kansainvälisesti tarkasteltuna vaihtuvan koron, tavallisesti Libor, päälle maksettava marginaali on poikkeuksellisen alhainen erityisesti tilanteissa, joissa rahoittajalla ei ole täysin turvaavaa vakuutta. Tästä johtuen lainanantajat joutuvat lisäämään OECD-koron päälle oman lisämaksunsa toisin kuin kilpailijamaissa, joissa maksu lisätään vain rahoittajan ottaessa erityisiä riskejä.

Edellä mainitusta syystä pykälän 5 kohtaa ehdotetaan muutettavaksi siten, että korontasauksessa käytettävään viitekorkoon lisättävä luotto- ja rahoituslaitokselle maksettava marginaali nostettaisiin 0,25 prosentista enintään 0,50 prosenttiin. Marginaali olisi tarkoitettu tarkemmin porrastaa kauppaja teollisuusministeriön päätöksellä ottaen huomioon muun muassa luoton määrän ja luottoaika. Marginaalit porrastettaisiin kauppaja teollisuusministeriön päätöksessä vienti- ja alusluoton määrän ja luottoajan mukaan siten, että luotot jaettaisiin esimerkiksi kolmeen luokkaan luoton määrän (alle 5 miljoonaa euroa, 5-50 miljoonaa euroa ja yli 50 miljoonaa euroa) mukaan ja luottoajat luokiteltaisiin myös kolmeen luokkaan luottoajan pituuden (alle 5 vuotta, 5-10 vuotta ja yli 10 vuotta) mukaan. Luotto- ja rahoituslaitoksille maksettava viitekorkoon lisättävä marginaali vaihtelisi 0,35-0,50 prosentin välillä ollen keskimäärin arviolta 0,45 prosenttia.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 10 kohta, jonka mukaan julkisesti tuettujen vienti- ja alusluottojen korontasausyhtiöstä annettuun lakiin ehdotetun muutoksen mukaisesti korontasausyhtiöllä tarkoitettaisiin korontasausjärjestelmän hallinnointia varten perustettua korontasausyhtiötä tai tämän yhtiön toimintaa jatkavaa valtion erityisrahoitusyh-

tiötä. Muutos mahdollistaisi korontasausoiminnan joustavan ja kustannustehokkaan uudelleenorganisoinnin tarvittaessa. Mahdollisesta muutoksesta ja valtion erityisrahoitusyhtiöstä säädettäisiin tarkemmin asetuksella. Asetuksella säädettäisiin ainakin siitä, että milloin valtion erityisrahoitusyhtiö hoitaisi korontasausoimintaa osana muuta toimintaansa, tulisi korontasausoiminnasta pitää erillistä kirjanpitoa sekä laatia siitä erillinen tilinpäätös noudattaen soveltuvin osin osakeyhtiöstä annettuja säännöksiä ja julkisesti tuettujen vienti- ja alusluottojen korontasausyhtiöstä annetun lain periaatteita.

Pykälän 9 kohtaan ehdotetaan tehtäväksi uudesta 10 kohdasta aiheutuva tekninen korjaus.

6a §. Säännös ehdotetaan siirrettäväksi samansisältöisenä julkisesti tuettujen vienti- ja alusluottojen korontasausyhtiötä koskevasta laista nyt kyseenä olevaan lakiin. Pykälän mukaan valtio vastaisi edelleen yhtiön luotto- ja rahoituslaitosten kanssa tekemien korontasausopimusten nojalla luotto- ja rahoituslaitoksille maksettavasta korkotuesta. Julkisesti tuettujen vienti- ja alusluottojen korontasausjärjestelmän tulee olla korkotuen osalta luotto- ja rahoituslaitoksille riskitöntä, joten laissa on tarpeen vahvistaa valtion vastuu. Valtion vastuuta koskeva säännös kuului kuitenkin paremmin varsinaista korontasausoimintaa koskevaan lakiin.

7 §. Pykälään on lisätty korontasausyhtiötä koskevien tarkempien säännösten antaminen tarvittaessa asetuksella.

1.2. Laki julkisesti tuettujen vienti- ja alusluottojen korontasausyhtiöstä

Lain 2 §:ää ehdotetaan muutettavaksi julkisesti tuettujen vienti- ja alusluottojen mukaisesti korontasausyhtiötä koskevilta osin siten, että korontasausyhtiöllä tarkoitetaan joko erillistä korontasausoimintaa varten perustettua yhtiötä tai tämän yhtiön toimintaa jatkavaa valtion erityisrahoitusyhtiötä. Tällöin korontasausjärjestelmän hallinnointi voitaisiin tarvittaessa organisoida valtion erityisrahoitusyhtiön konsernin puitteissa uudelleen. Lain 5 §:n säännös ehdotetaan siirrettäväksi samansisältöisenä julkisesti tuettujen vienti- ja alusluottojen korontasauksesta annettuun lakiin. Tarkemmat säännökset asiasta annettaisiin 7 §:n mukaan asetuksella.

2. Voimaantulo

Esitys liittyy valtion vuoden 2000 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Lait ehdotetaan tuleviksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 2000. Julkisesti tuettujen vienti- ja alusluottojen korontasauksesta annetun lain muutosta sovellettaisiin niihin tapauksiin, joissa korontasaussopimuksen pe-

rusteena oleva toimitussopimus on tehty 1 päivänä tammikuuta 2000 tai sen jälkeen.

Molempien lainmuutosten osalta ennen lainmuutosten voimaantuloa tehtyihin korontasaussopimuksiin sovellettaisiin lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki

julkisesti tuettujen vienti- ja alusluottojen korontasauksesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan julkisesti tuettujen vienti- ja alusluottojen korontasauksesta 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1137/1996) 1 §:n 1 ja 3 momentti, 2 §:n 5 ja 9 kohta ja 7 §, sellaisina kuin ne ovat laissa 1119/1997, sekä

lisätään 2 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 1119/1997, uusi 10 kohta ja lakiin uusi 6a § seuraavasti:

1 §

Kauppa- ja teollisuusministeriöllä on oikeus määräämillään ehdoilla antaa julkisesti tuettujen vienti- ja alusluottojen korontasausyhtiölle, jäljempänä korontasausyhtiö, sitoumuksia siitä, että korontasausyhtiö voi tehdä luotto- ja rahoituslaitosten kanssa julkisesti tuettuja vienti- ja alusluottoja koskevia korontasaus sopimuksia vuosina 1997-2002 enintään 3300 miljoonan euron pääoma-arvosta.

Laskettaessa 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen korontasaus sopimusten pääoma-arvoa kunkin ulkomaan rahan määräisen korontasaus sopimuksen ja korontasaustarjouksen vasta-arvo euroissa lasketaan korontasaustarjouksen antopäivänä voimassa olleen Euroopan Keskuspankin ilmoittaman asianomaisen valuutan keskikurssin mukaan.

2 §

Tässä laissa tarkoitetaan:

5) *korontasaus sopimuksella* korontasausyhtiön ja luotto- tai rahoituslaitoksen kesken tehtävää tässä laissa tarkoitettun luoton korkoa koskevaa sopimusta, jonka mukaisesti luotto- tai rahoituslaitos maksaa valtiolle kysymyksessä olevan julkisesti tuetun korontasausluoton OECD-vientiluottoehtojen mukaista korkoa ja valtio maksaa luotto- tai rahoituslaitokselle kyseisen valuutan yleisesti käytettävää OECD-ehdoisen luoton korkojaksoa vastaavaa, yleensä kuuden kuukauden viitekorkoa, lisättyinä kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen mukaisesti enintään 0,50 prosenttiyksiköllä;

9) *korontasaustarjouksella* korontasausyhtiön luotto- tai rahoituslaitokselle taikka suomalaiselle vienti-, laivanrakennus- tai laivanvarustamotoimintaa harjoittavalle yritykselle tai suomalaisten vientituotteiden ostajalle antamaa tarjousta 5 kohdassa tarkoitettun korontasaus sopimuksen tekemistä;

10) *korontasausyhtiöllä* julkisesti tuettujen vienti- ja alusluottojen korontasausyhtiöstä annetussa laissa (1136/1996) tarkoitettua yhtiötä.

6 a §

Valtio vastaa korontasausyhtiön luotto- ja rahoituslaitosten kanssa tekemien korontasaus sopimusten nojalla luotto- ja rahoituslaitoksille maksettavasta korkotuesta.

7 §

Julkisesti tuettujen alusluottojen yleiset ehdot vahvistaa kauppa- ja teollisuusministeriö niiden perusteiden mukaan, joita kulloinkin kansainvälisesti sovelletaan julkisesti tuettujen alustoimitusten rahoittamisessa.

Muilta osin tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa korontasausyhtiötä koskevilta osin asetuksella ja muilta osin kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksellä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammiukuuta 2000.

Lakia sovelletaan niihin tapauksiin, joissa korontasaus sopimuksen perusteena oleva toimitussopimus on tehty 1 päivänä tammiukuuta 2000 tai sen jälkeen.

Ennen tämän lain voimaantuloa tehtyihin korontasaus sopimuksiin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä

2.

Laki

julkisesti tuettujen vienti- ja alusluottojen korontasausyhtiöstä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan julkisesti tuettujen vienti- ja alusluottojen korontasausyhtiöstä 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1136/1996) 5 §, sellaisena kuin se on laissa 1120/1997, sekä *muutetaan* 2 §:n 2 momentti ja 7 § seuraavasti:

2 §

Hallinto

Yhtiöllä tarkoitetaan tässä laissa julkisesti tuettujen vienti- ja alusluottojen korontasaus-toimintaa varten perustettua yhtiötä tai tämän yhtiön toimintaa jatkavaa asetuksella tarkemmin säädettyä valtion erityisrahoitusyhtiötä.

7 §

Tarkemmat säännökset

Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2000.

Ennen tämän lain voimaantuloa tehtyihin korontasaussovimuksiin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Helsingissä 24 päivänä syyskuuta 1999

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri Kimmo Sasi

1.

Laki

julkisesti tuettujen vienti- ja alusluottojen korontasauksesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan julkisesti tuettujen vienti- ja alusluottojen korontasauksesta 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1137/1996) 1 §:n 1 ja 3 momentti, 2 §:n 5 ja 7 kohta ja 7 §, sellaisina kuin ne ovat laissa 1119/1997, sekä

lisätään 2 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 1119/1997, uusi 10 kohta ja lakiin uusi 6a § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

1 §

Kauppa- ja teollisuusministeriöllä on oikeus määräämillään ehdoilla antaa julkisesti tuettujen vienti- ja alusluottojen korontasausyhtiölle, jäljempänä korontasausyhtiö, sitoumuksia siitä, että korontasausyhtiö voi tehdä luotto- ja rahoituslaitosten kanssa julkisesti tuettuja vienti- ja alusluottoja koskevia korontasaus sopimuksia vuosina 1997—1999 enintään 20 miljardin markan pääoma-arvosta.

1 §

Kauppa- ja teollisuusministeriöllä on oikeus määräämillään ehdoilla antaa julkisesti tuettujen vienti- ja alusluottojen korontasausyhtiölle, jäljempänä korontasausyhtiö, sitoumuksia siitä, että korontasausyhtiö voi tehdä luotto- ja rahoituslaitosten kanssa julkisesti tuettuja vienti- ja alusluottoja koskevia korontasaus sopimuksia vuosina 1997—2002 enintään 3 300 miljoonan euron pääoma-arvosta.

Laskettaessa 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen korontasaus sopimusten pääoma-arvoa kunkin ulkomaan rahan määräisen korontasaus sopimuksen ja korontasau starjouksen vasta-arvo Suomen markoissa lasketaan korontasau starjouksen antopäivänä voimassa olleen Suomen Pankin ilmoittaman asianomaisen valuutan keskikurssin mukaan.

Laskettaessa 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen korontasaus sopimusten pääoma-arvoa kunkin ulkomaan rahan määräisen korontasaus sopimuksen ja korontasau starjouksen vasta-arvo *euroissa* lasketaan korontasau starjouksen antopäivänä voimassa olleen *Euroopan Keskuspankin* ilmoittaman asianomaisen valuutan keskikurssin mukaan.

2 §

Tässä laissa tarkoitetaan

5) *korontasaus sopimukella* korontasausyhtiön ja luotto- ja rahoituslaitoksen kesken tehtävää tässä laissa tarkoitettua luoton korkoa koskevaa sopimusta, jonka mukaisesti luotto- ja rahoituslaitos maksaa valtiolle kysymyksessä olevan julkisesti tuetun korontasausluoton OECD-vientiluottoehtojen mukaista korkoa ja valtio maksaa luotto- tai rahoituslaitokselle kyseisen valuutan yleisesti käytettävää OECD-ehtoisen luoton korkojak-

5) *korontasaus sopimuksella* korontasausyhtiön ja luotto- ja rahoituslaitoksen kesken tehtävää tässä laissa tarkoitettua luoton korkoa koskevaa sopimusta, jonka mukaisesti luotto- ja rahoituslaitos maksaa valtiolle kysymyksessä olevan julkisesti tuetun korontasausluoton OECD-vientiluottoehtojen mukaista korkoa ja valtio maksaa luotto- tai rahoituslaitokselle kyseisen valuutan yleisesti käytettävää OECD-ehtoisen luoton korkojak-

Voimassa oleva laki

soa vastaavaa, yleensä kuuden kuukauden viitekorkoa lisättynä enintään 0,25 prosenttiyksiköllä.

9) korontasaustarjouksella korontasausyhtiön luotto- tai rahoituslaitokselle taikka suomalaiselle vienti-, laivanrakennus- tai laivanvarustamotoimintaa harjoittavalle yritykselle tai suomalaisten vientituotteiden ostajalle antamaa tarjousta 5 kohdassa tarkoitetun korontasaussopimuksen tekemistä.

7 §

Julkisesti tuettujen alusluottojen yleiset ehdot vahvistaa kauppa- ja teollisuusministeriö niiden perusteiden mukaan, joita kulloinkin kansainvälisesti sovelletaan julkisesti tuettujen alustoimitusten rahoittamisessa. Muilta osin tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksellä.

Ehdotus

soa vastaavaa, yleensä kuuden kuukauden viitekorkoa, lisättynä *kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen mukaisesti enintään 0,50 prosenttiyksiköllä*;

9) korontasaustarjouksella korontasausyhtiön luotto- tai rahoituslaitokselle taikka suomalaiselle vienti-, laivanrakennus- tai laivanvarustamotoimintaa harjoittavalle yritykselle tai suomalaisten vientituotteiden ostajalle antamaa tarjousta 5 kohdassa tarkoitetun korontasaussopimuksen tekemistä;

10) korontasausyhtiöllä julkisesti tuettujen vienti- ja alusluottojen korontasausyhtiöstä annetussa laissa (1136/1996) tarkoitettua yhtiötä.

6a §

Valtio vastaa korontasausyhtiön luotto- ja rahoituslaitosten kanssa tekemien korontasaussopimusten nojalla luotto- ja rahoituslaitoksille maksettavasta korkotuesta.

7 §

Julkisesti tuettujen alusluottojen yleiset ehdot vahvistaa kauppa- ja teollisuusministeriö niiden perusteiden mukaan, joita kulloinkin kansainvälisesti sovelletaan julkisesti tuettujen alustoimitusten rahoittamisessa.

Muilta osin tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa korontasausyhtiötä koskevilta osin asetuksella ja muilta osin kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksellä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2000.

Lakia sovelletaan niihin tapauksiin, joissa korontasaussopimuksen perusteena oleva toimitussopimus on tehty 1 päivänä tammi-kuuta 2000 tai sen jälkeen.

Ennen tämän lain voimaantuloa tehtyihin korontasaussopimuksiin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

2.

Laki

julkisesti tuettujen vienti- ja alusluottojen korontasausyhtiöstä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan julkisesti tuettujen vienti- ja alusluottojen korontasausyhtiöstä 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1136/1996) 5 §, sellaisena kuin se on laissa 1120/1997, sekä muutetaan 2 §:n 2 momentti ja 7 § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

2 §

Hallinto

Valtio merkitsee kaikki yhtiön osakkeet.

Yhtiöllä tarkoitetaan tässä laissa julkisesti tuettujen vienti- ja alusluottojen korontasausoimintaa varten perustettua yhtiötä tai tämän yhtiön toimintaa jatkavaa asetuksella tarkemmin säädettyä valtion erityisrahoitusyhtiötä.

5 §

Valtion vastuu

Valtio vastaa yhtiön luotto- ja rahoituslaitosten kanssa tekemien korontasaussojmuksien nojalla luotto- ja rahoituslaitoksille maksettavasta korkotuesta.

(Kumotaan)

7 §

Tarkemmat määräykset

Tarkempia määräyksiä tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa valtioneuvoston päätöksellä.

7 §

Tarkemmat säännökset

Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2000.

Ennen tämän lain voimaantuloa tehtyihin korontasaussojmuksiin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

